

tallet tror altsaa, at Lovforslaget i denne Skikkelse ikke vil være egnet til at fjerne den Misforholdelse, som paastaas at være tilstede, men at det Høieste, den kan gjøre, vil være at flytte Misforholdelsen over paa den modsatte Side. Efter vor Mening er det derfor baade kloge og forsigtigt at blive ved i det Spor, hvori vi engang ere komne og saa gaa frem med smaa, men sikke Skridt, i Stedet for at tage et stærkt Tillob, som maasse vil udsætte os for, at vi baade med Skam og Tab maa vende om paa Halvveien. Det er disse Betragtninger, som have ledet Mindretallet til at stille sit Forslag, og naar vi have indskrænket dette til kun at gjælde for Sogne- og Amtsraad, er dette nærmest grundet i, at vi ikke have et saadant Kjendskab til Forholdene i Kjøbstæderne, at vi have dristet os til derom at fremsætte bestemte Forslag. Dertil kommer, at vi maa anse det for meget tvivlsomt, om der overhovedet i Kjøbstæderne er Trang til en saadan Udvidelse af den kommunale Valgret; i alt Fald have vi ikke set, at den Kommision, som var nedsat for at undersøge Kjøbstædernes Forhold, har fremsat noget Forslag i denne Retning; men det er jo en Selvfølge, at, hvis andre ærede Medlemmer, som ere kjendte med disse Forhold ville stille Forslag om at udvide Loven ogsaa til Kjøbstæderne, skal dette ingen Hindring møde fra vor Side. Vort Forslag gaar, som det vil ses, ud paa at udvide Valgretten til Sogneraadene fra $\frac{1}{5}$ til $\frac{2}{5}$ for dem, som skulle vælge Sogneraadets Flertal, og dette er en meget betydelig Udvidelse, idet man ikke blot opnaar, hvad der blev fremhævet af den ærede Ordfører, at alle Gaardmænd i de fleste Kommuner faae Valgret til at vælge denne Del af Sogneraadet, men ogsaa, at der bliver taget en betydelig Del af Husmændene med, i det Mindste i alle de Kommuner, hvor jeg har haft Leilighed til at blive kjendt med Forholdene. Forslaget er altsaa ingenlunde saa farligt, som den ærede Ordfører fremstillede det; det er ikke, som han fremhævede, et meget bondearistokratisk Forslag, nei, det er tværtimod et meget liberalt Forslag, og hvis det indeholder nogen Fare, er det kun den, at det behandler de mindre Skatteydere paa en saa hensynsfuld

Maade, at det derved bliver skiftet til at vinde større Tilslutning baade i og udenfor Rigsdagen, end den ærede Ordfører ønsker. Naar vi have begrundet Valgretten for de større Skatteydere saaledes, at de kun komme til at vælge Flertallet, men derimod ingen Valgret faae for Valg af Mindretallet, saa have vi troet, at vi netop derved imødefom de Dnster og Fordringer, som tidligere ere fremkomne om dette Forhold, og jeg skulde tage meget feil, om ikke den ærede Ordfører tidligere har lagt en særdeles stor Vægt paa, at nu den ene $\frac{1}{5}$ af Bælgerne har Ret til ikke alene at vælge Flertallet, men atter har Valgret, naar Sogneraadets Mindretal skal vælges. Dette er nu fjernet ved vort Forslag, og vi havde som sagt netop troet, at det derfor vilde blive modtaget med saameget større Paafjænnelse. Med Hensyn til Valget af Amtsraadet gaar vort Forslag aldeles i samme Retning, idet Forslaget udvider Valgretten for dem, som vælge Amtsraadets Flertal, til det Dobbelte af, hvad hidtil har været Tilfældet og vi havde ogsaa ventet, at dette vilde have mødt nogen større Paafjænnelse end den, som den ærede Ordfører synes at ville yde det. Jeg skal ikke for Tiden søge nærmere at begrunde dette Forslag, thi Enhver især vil nok kunne dømme om, hvilken Indflydelse de ville faae i det praktiske Liv. Jeg skal kun til Slutning bemærke, at Alle de, som mene, at det er ønskeligt snart at faae en Forandring i disse Forhold, bør stemme med det Mindretal, hvortil jeg hører, thi derved opnaas dog en Mulighed for, at det kan ske. Alle de, som derimod mene, at det ikke har nogen overdreven stor Hast med at gjøre Forandring i saa Henseende, vil jeg tilraade at stemme enten med Flertallet eller med det andet Mindretal, thi jeg tror, at det vil have samme Indflydelse paa Sagens Udfald, hvilken af disse to Bete man end følger. Naar man tager Fortiden til Læremester for Fremtiden kan man omtrent sige sig selv, hvorledes Landstinget vil tage fat paa Loven, hvis den kommer ind i dette Thing i den Skikkelse, som Flertallet foreslaar, medens det dog nok var et Forsøg værdt at se, hvorledes man vil tage denne Sag, hvis den kommer ind i Landstinget i den Skikkelse, som Mindretallet fore-